

1947 aan het Karrewater te Petten was gevangen. Dit verwonderde me temeer, omdat *A. imperator* als een typische bewoner van heiplassen bekend staat. Ze werd slechts eenmaal buiten het diluvium aangetroffen door de vondst van een ♂ te Goes (zie De Lev. Nat. 23, Sept. 1918). Op 25 Juli was ik aan het Karrewater te Petten, een kleine duinplas, aan de randen licht begroeid met riet en ondanks de heersende droogte, nog gevuld met kniediep water. Tot mijn vreugde ontdekte ik hier inderdaad de grote blauwe *Anax*, die als heer en meester op twee tot vijf meter boven het plasje zijn jachtterrein afzeilde en voor het net onbereikbaar bleef. IJverig zocht ik ook naar exuvien tussen het riet, doch tevergeefs. Deze oase in het duinland leverde, behalve *Anax imperator*, ook veel schoons op aan meer algemene soorten, zoals: *Lestes sponsa* Hansem., *Ischnura elegans* Vanderl., *Enallagma cyathigerum* Charp., *Agrion pulchellum* Vanderl., *Orthetrum cancellatum* L., *Sympetrum striolatum* Charp., *S. danae* Sulz., *S. vulgatum* L., *Aeschna grandis* L., *Ae. mixta* Latr.

Opeens werd mijn aandacht getrokken door een karmijnrode *Sympetrum*-soort, waarvan het me na enige tijd loeren gelukte een exemplaar (♂) buit te maken: *Sympetrum fonscolombi* Selys!! Jaren geleden (begin Aug. 1927) ontdekte ik deze soort als faun. nov. spec. aan een heiplasje te Nuland in Nd.-Brabant en ze werd nadien niet meer teruggevonden. Ook deze soort hoort in het Middellandse Zeegebied thuis, maar staat bekend als een trekker. Zij heeft dus op haar zwerftochten behalve onze diluviale wateren, ook de duinplassen in de Noordhollandse duinen gevonden. In Duitsland werd ze eens op het Waddeneiland Memmert aangetroffen (Alfken, J. D., 1924, Die Insekten des Memmert, Abh. Nat. Ver. Bremen, 25 H.3).

Resumerende kunnen we constateren, dat van de drie merkwaardige libellensoorten, welke in het Noordhollandse duin boven de Hondsbosse Zeewering gevonden zijn, er twee niet bekend waren uit de duinen. Dat ze juist in de noordelijkste duinen van Holland gevonden zijn, staat vermoedelijk in verband met de aanwezigheid van nog uitgebreide duinplassen in dit gebied. Dr. G. K r u s e m a n heeft op de 73e Wintervergadering der N.E.V. (T. v. Ent. 83:XX—XXI) op het feit gewezen, dat een aantal kevers, welke van het diluvium bekend zijn, alleen in de duinen van Texel teruggevonden zijn en wil dit verschijnsel terugbrengen op de diluviale kern van dit eiland. Het wordt door deze parallel van de *Odonata* in de Noordhollandse duinen twijfelachtig, of de grondsoort met haar historie in eerste instantie voor de verspreiding van deze insecten aansprakelijk is te stellen. Het komt mij aannemelijker voor, dat deze verspreiding voorlopig nog is terug te brengen op een te geringe kennis der duinfauna buiten de centra van het continent. Ik beveel daarom de Noordhollandse duinen, de Wadden-eilanden en ook de duinen van de Zuidhollandse en Zeeuwse eilanden in veler belangstelling aan.

Paramaribo, Juni 1948.

Zeldzame insecten voor Amsterdam. De heer H. C. V i n k, werkzaam aan de schoolwerktuinen in Watergraafsmeer (Amsterdam-O.), ving aldaar enige insecten, die men daar niet zou verwachten n.l. *Calosoma inquisitor* L. en de wants *Spilostethus equestris* L. Aanvoer met een of ander materiaal van buiten af is volgens hem uitgesloten.

D. P i e t, Zoöl. Museum, Amsterdam-O.